

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחֵבֵר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנַי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרֻשֵׁת תּוֹלְדוֹת

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחֱמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים
ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך ה' - חלק ד'

קונטרס 124

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות
"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

השבון מדויק על גודל הזכות לימוד של הזוהר הקדוש בשבת קודש
יהודי הלומד זוהר שעה אחת ביום שבת קודש שקול ללימוד תורה של 75 שנה בימות חול
כלומר אם למדנו שעה אחת זוהר בשבת קודש שקול לפועל הנעשה מלימוד תורה במשך 75 שנה

לשון ספר דרך צדיקים מהצדיק הקדוש רבי מרדכי שרעבי זכר צדיק לברכה, ז"ע:

לימוד קבלה וזוהר ביום שבת במשך שעה

שוה ללימוד 75 שנה בימות החול

החשבון בשעות יהיה: 75X354X10

שוה: 265,500 שעות תורה בנגלה

(10 שעות לימוד של אברך בש"ס ביום, 354 ימים בשנה)

מבוסס על 10 שעות לימוד תורה ביום

[למעשה החשבון של 75 שנה מתייחס ל 24 שעות ביממה]

וכעת נעשה חשבון, אם יהודי יתמיד בלימוד של שעה אחת בשבת במשך 52 שבתות בשנה לאורך 70 שנה

יצא אם כך, שבשבעים שנות חיים של אדם, יעלה החשבון ל:

$$70 \times 52 \times 265,500 = 966,240,000$$

זאת אומרת אם לומדים שעה אחת קבלה ביום שבת קודש במשך 70 שנה, עולה החשבון כמעט למיליארד שעות, והרי זה בהישג ידו של כל יהודי, ועכשיו אפשר להבין למה כל גדולי הספרדים עודדו ואמרו שבזכות הזוהר הקדוש נגאל במהרה. מבוסס על 70 שנות חייו של אדם (לפי תהלים) לחשבון 52 שבתות בשנה עכשיו תבינו אם אתה מזכה רק ליהודי אחד שילמוד שעה בזוהר בשבת זכית לקבל מיליארד שעות תורה שייצטבר 111 דורות אבהתחשב במשפחה בת 5 ילדים** למספר עצום של אנשים: 48,828,125 של הדור האחרון זאת אומרת מספר הצאצאים של בן אדם אחד, וערך שעות של תורה משעה אחת זוהר שוה:

$$48,828,125 \times 966,240,000 = 47,179,687,500,000,000 \text{ שעות}$$

כלומר כ-47 מיליון מיליארדי [ביליון] שעות תורה.

וכל הזכות העצום מוכחו של יהודי אחד שקיבל על עצמו ללמוד את הזוהר וצאצאיו הלכו בעיקבותיו.

* כיון שנתרת לכל היותר כ 230 שנה עד 6000 שנה זוהר הזמן שמוזכר בגמרא לקיום העולם הזה, (מסכת סנהדרין דף צ"א: א) אמר רב קטינא שית אלפי שני הוו עלמא וחד חרוב שנאמר ונשגב ה' לבדו ביום). ומשך דור בימינו הינו כ 20 שנה, הרי בזמן שנתרת יש מקום ל 111 דורות

** הערה חישוב מספר הצאצאים בדור האחרון:

1,953,125	x5	9	3,125	x5	5	5	x5	1
9,765,625	x5	10	15,625	x5	6	25	x5	2
48,828,125	x5	11	78,125	x5	7	125	x5	3
			390,625	x5	8	625	x5	4

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "יקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויאריר ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

קריאת קדושה

Arise and gather to take part in the Hillula of Rabbi Shimon

A Proclamation by the Rabbi of Jerusalem, from the year 5681

You already know the benefits of studying the Holy Zohar, as it negates all kinds of harsh decrees and hardships, plagues and diseases, and last year we inspired *Am Yisrael* to participate in the *Tikkun L'Geula Emitit* under the guidance of the rabbis of the Holy Land, to study Zohar and to finish the book 1000 times in Israel and in the communities outside of Israel. According to the reports we received, there were only six hundred *siyumim*. Therefore, we rabbis and scholars of the Holy Land ask of every person who is able, to learn the Zohar again, in order to complete the book 1000 times by the 25th of this coming Elul. In the merit of the first series completed, may Yisrael experience only good luck, and may all the harsh decrees from Above and Below be revoked. May the thoughts of our enemies lose clarity, and their hands lose their agility. And may Yisrael live in peace, and be consoled over the past losses of Zion. May this be Hashem's will, amen. Jerusalem, Iyar, 5681 (1921)

Before learning, one should recite the following:

"We are preparing to study the Holy Zohar in order to exalt the *Shechina*, the source of our strength, and to increase Israel's luck and glory, and to silence all those who persecute us, Above and Below, and to restore the crown to its rightful place, and we will see an end to our troubles, and Yisrael will live in peace. May this be Hashem's will amen."

Rabbi Yitzchak Yerucham Diskin, Jerusalem
"Our sages, blessed be their memories, have taught us the Torah study is weightier than all the other commandments. Blessed is he whose main occupation is studying Torah, both the revealed Torah, and the hidden Torah – the Zohar and the Tikkunim.

The holy Tanna Rabbi Shimon Bar Yochai, blessed be his memory, wanted to exempt the whole world from judgment, and hasten the redemption. Our eyes search for signs of the redemption, for Hashem's light which will fill the land. We await the arrival of the Goel Tzedek, and our final salvation, speedily in our days."
From a speech made by Rabbi Yitzchak Yerucham, teacher and rabbi of Moshe Yehoshua Yeudah Leib zt"l, Diskin

"I agree to everything written above, and request of all our brothers, *Bnei Yisrael*, wherever they may be, to set aside times for the holy learning and the project mentioned above, and may the merit of the holy Tanna Rabbi Shimon Bar Yochai, blessed be his memory, protect us. And may we merit eternal salvation with compassion, as the prophet writes, 'And even though they hire themselves among the nations, I will gather them.'
The eve of *Pesach Sheni*, 5681 (1921), may he blossom like a rose,
the glorious Yaakov Meir, *Rishon l'Tzion* and Chief Rabbi in Eretz Yisrael

"I have already written, last year, about the necessity and benefits of studying the Holy Zohar and the Tikkunim. May Hashem, blessed be His name, in His great mercy, bring us to a state of repentance, and may we merit salvation soon, as we so long for and anticipate with our hearts and souls."
Rabbi Yosef Chaim Sonnenfeld, Rabbi and Av Beis Din of the Ashkenazi community in the holy city of Jerusalem. May it be speedily rebuilt in our days.

Received from the great rabbis of Eretz HaKodesh

Everyone knows of the Zohar, written by the holy Tanna, who illuminated the upper and lower worlds, of whom it is written that he shook the earth and provoked kingdoms, about whom the Talmudists wrote, "Whoever gives birth to a son should pray for him to grow up to be like Rabbi Shimon (Masechet Makkot, 17). He is the crown on our heads and our glory. Rabbi Shimon Bar Yochai, whose Torah spread through hundreds and thousands of worlds, among angels and spirits and holy creations, through rivers of fire, all the way up to HaKadosh Baruch Hu, who was pleased. Hashem built new worlds with it, and had mercy for our world.

The *Chida* wrote: "Studying the Zohar is written, even if you do not understand what is written. And the great rabbi, 'Kisei Hamelekeh' (in his commentary on Tikkun 43) wrote that learning Zohar simply by reciting the verses aloud builds the Upper Worlds. And Eliyahu, z"l, said to Rabbi Shimon, "Many people down below will derive nourishment from this book of yours [the Zohar], when it will be revealed [finally] in the last generation, before the End of Days."

And on page 124b Moshe Rabbeinu says to Rabbi Shimon: "In the merit of this work [the Book of the Zohar] of yours, the Jews will not suffer [those who study Zohar will not suffer from the birthpangs of Mashiach]. And because the Jews in the future will taste from the Tree of Life which is this Sefer ha Zohar, [The Jews] will be redeemed from exile with compassion."

In the introduction to *Tikkunei Hazohar*, it is written, "The enlightened will shine like the radiance [zohar] of the firmament... These are

Rabbi Shimon and his colleagues: Rabbi El'azar his son, Rabbi Abba, Rabbi Yose, Rabbi Hiyya, Rabbi Isaac, and the rest of his colleagues, who shone above like the radiance of the firmament. What does 'like the radiance' (kezohar) mean? [It means] only that when they composed that work, it was decreed above that it be called *Sefer HaZohar*.

At the moment that work was composed, permission was given to Elijah to confer with them on it, to all the heads of the academies above and below, and [to] all the hosts of supernal angels and the supernal souls, to be present in agreement and good will, as one [body].

Elijah being said: Ruler of the worlds, You are One, but not numbered. You are higher than the highest, more mysterious than all mysteries. No thought can comprehend You at all. It is You who produced the ten perfections that we call the ten sefirot, by means of which You control the hidden worlds which have not been revealed and the worlds that have been revealed, and by means of them You conceal Yourself from humankind.

Apart from You, there is unity in the upper and lower worlds, and You are known as the Lord of All. And as for the sefirot, each of them has a known name by which the angels are called. But You have no known name, for You fill all names, and You are the perfection of them all. When You remove Yourself from them, all names remain as a body without a soul. And [the celestial power] gave permission to the ten sefirot to reveal hidden secrets to them, but not to divulge them publicly until the generation of the Mashiach."

We can conclude from the above that the

redemption is dependent upon the study of the Zohar, and now we will discuss what causes a lack of Zohar study in the world. We will begin by quoting the great rabbi and holy Kabbalist, Rabbi Chaim Vital, zt"l, the student of the holy Ari, zt"l. He wrote in the introduction to *Sha'ar HaKaddamot*, "the young man, write from this poor town of Aleppo, Rabbi Chaim Vital, son of Rabbi Yosef Vital, zt"l. When I was thirty years old, my strength began to wane, and I sat thinking and wondering how the harvest is past, the summer has ended, and we are not saved." [Yirmiyahu, 8:20] A cure has not been found for our illness, our body has not withered, and we have not recovered from the blow, of the destruction of the Beis HaMikdash. Alas, the day is ending, the evening dusk is falling, time is short, and the son of David has still not arrived. And I focused my attention on researching and understanding why we are still in exile, and why Ben Yisai has not yet come. And after deep introspection, I discovered in the first essay in *Sefer Hatikumin*, Tikkun 30, "But the spirit of Hashem was hovering over the face of the waters." The "spirit of Hashem" is a spirit of Mashiach when he reveals himself to rectify everything. But how will we be worthy of this? It will be through our tears, weeping, and our mourning over the destruction of the Temple.

Studying the Zohar causes Hashem to treat us with compassion, and the soul of the Mashiach will be revealed, and he will rebuild the Beis HaMikdash, and Yisrael will have a secure home. Anyone who studies the Zohar will be spared the birthpangs of Mashiach. Therefore, we rabbis and scholars of the holy city of Jerusalem, and the judges in the *basei din*, have come together in agreement that we must

establish learning programs of Zohar in Israel and in the Diapora, in order to complete the entire Zohar. The *siyum* we take place on the 25th of this coming Elul, the day the World was created, and the Zohar will be completed 1000 times, in Israel and outside of Israel. Know who is purifying you, your Father in Heaven, know that each and every word is multiplied by a thousand and a hundred thousand souls in Shamayim, as is discussed in the introduction to *Ohr HaChama*.

And to you, our brothers, the leaders of the holy nation in Israel and outside of Israel, of whom it is written, the righteous among the people who are as numerous as the stars, you will all take shifts and set aside learning times, and each one according to his abilities. Each of you will learn a section of the Zohar, in order to complete the entire book by the 25th of Elul, or even half the book, or a quarter of the book. Every three or four friends can together complete the Zohar. Calculate how many times the Zohar is completed in each city, until it has been completed 1000 times.

And we have already appointed a committee to give merit to the masses, to ensure that the Jews outside of Israel will take a part in the learning program, together with the inhabitants of the holy city in preparing for the rebuilding of the Holy of Holies. As we know that all of Israel are responsible for each other. We will begin the new year with redemption and salvation, with compassion for His nation, Israel, and for the entire world. And after the *siyum*, if we need to learn more, then we will repeat the program again, for a second time. And the merit of the Tanna Rabbi Shimon Bar Yochai will protect us and you all. Peace be with you.

שְׁלוֹ בְּאוֹתוֹ צַד שֶׁנִּדְבַק בוֹ, מִשּׁוּם
כִּף עֲשֵׂה תִבְשִׁילִים אָדָמִים,
עֲדָשִׁים תִּבְשִׁיל אָדָם, שֶׁהַתִּבְשִׁיל
הַזֶּה מְשַׁבֵּר אֶת הַכֶּחַ וְהַזִּיק שֶׁל
הַדָּם הָאָדָם כְּדִי לְשַׁבֵּר אֶת הַזִּיקוֹ
וְכחוֹ, וּמִשּׁוּם כִּף עֲשֵׂה לוֹ בְּחֻמְהָ
כְּמוֹ אוֹתוֹ הַצֵּבֶע הָאָדָם.

וְעַל הַתִּבְשִׁיל הַהוּא נִמְכַר לוֹ
לְעֶבֶד וּמְכַר בְּכוֹרְתוֹ לְיַעֲקֹב,
וּבִשְׁעָה הַהִיא יָדַע יַעֲקֹב, שֶׁבִשְׁבִיל
שְׂעִיר אֶחָד שִׁקְרִיבוֹ יִשְׂרָאֵל
לְדַרְגָּה שְׁלוֹ, יִתְהַפֵּף לְעֶבֶד לְכַנּוֹ
וְלֹא יִקְטָרַג לָהֶם. וּבְכָל הַלֵּף יַעֲקֹב
עִם עֲשׂוֹ בְּחֻמְהָ, מִשּׁוּם אוֹתָהּ
הַדַּרְגָּה שֶׁל עֲשׂוֹ הַחֲכָם, וְלֹא יִכַּל
לְשַׁלֵּט, וְנִכְנַע וְלֹא נִטְמָא [בו] בֵּיתוֹ,
וְהוּא יִגַּן עָלָיו.

[ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם
הזה. למה כתוב פעמים האדם? אלא משום שקל מה
שיש בו - אדם, כמו שאמר ויצא הראשון אדמוני.
ותבשילו אדם, שקחבו מן האדם האדם הזה. וארצו
אדמה, שקחבו ארצה שער שדה אדם. ואנשיו
אדמים, שקחבו הוא עשו אבי אדם. ומי שקמדי
להפרע ממנו אדם, שקחבו וודי צח ואדם. ולבושו
אדם, שקחבו מדוע אדם ללבושך. וכתוב בו יז בא
מאדם.]

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, וְכֵן בְּלָבָן נִרְאָה
כִּף, מִשּׁוּם שֶׁהָרִי הוּא הֵיחָד מִכֶּשֶׁף,
כְּפִתוּב (בראשית כ) נַחֲשֵׁתִי וַיִּבְרַכְנִי
ה' בְּגִלְלָהּ. וְאַף עַל גַּב שִׁיעַקֵב
נִקְרָא אִישׁ שְׁלָם, מִשּׁוּם כִּף הִיא
שְׁלָם, עִם מִי שֶׁהַצֵּטְרִף לוֹ לְלַכֵּת
עִמוֹ בְּרַחֲמִים הִיא הוֹלֵף, וְעִם מִי
שֶׁהַצֵּטְרִף לוֹ לְלַכֵּת עִמוֹ בְּדִין קָשָׁה
וּבְעַקְמִימוֹת הִיא הוֹלֵף, מִשּׁוּם
שֶׁשְׁנֵי חֻלְקִים הֵיוּ בוֹ, וְעָלָיו כְּתוּב
(תהלים יח) עִם חֲסִיד תִּתְחַסֵּד וְעִם
עַקֵּשׁ תִּתְפַּתֵּל. עִם חֲסִיד בְּצַד
הַחֲסִיד, וְעִם הַעַקֵּשׁ בְּצַד שֶׁל הַדִּין
הַקָּשָׁה, הַכֹּל כְּרֵאוּי.

דְּאִתְדַבֵּק בֵּיהּ, וּבְגִין כִּף עֶבֶד תִּבְשִׁילִין
סוּמְקִין. עֲדָשִׁים, תִּבְשִׁיל סוּמְקָא, דְּתִבְשִׁילָא
דָּא מִתְבַּר חִילָא וְתוּקְפָא דְדָמָא סוּמְקָא בְּגִין
לְתַבְרָא תוּקְפִיהּ וְחִילִיהּ. וּבְגִין כִּף, עֶבֶד לִיהּ
בְּחֻמְתָּא, כִּהִיּוּא גּוֹוֹנָא סוּמְקָא.

וְעַל הַהוּא תִבְשִׁילָא אֲזִדְבִין לִיהּ לְעֶבֶדָא
וְזַבִּין בְּכִירוּתִיהּ לְיַעֲקֹב. וּבִהִיא
שְׂעֵתָא יָדַע יַעֲקֹב דְּבְגִין שְׂעִיר חַד דִּיקְרַבּוּן
יִשְׂרָאֵל לְגַבֵּי דְרַגָּא דִּילִיהּ, יִתְהַפֵּף לְעֶבֶדָא
לְכַנּוּי וְלֹא יִקְטָרַג לוֹן. וּבְכֻלָּא אֲזַל יַעֲקֹב
לְגַבֵּיהּ דְּעֲשׂוֹ בְּחֻמְהָ, בְּגִין הַהוּא דְרַגָּא
חַפִּים דְּעֲשׂוֹ, וְלֹא יִכִּיל לְשַׁלְטָאָה וְאִתְכַּפֵּיָא
וְלֹא אִסְתַּאֲב (ביה) בֵּיתִיהּ וְאִיהוּ יִגִּין עָלֶיהּ.

(חסר, ומצאנו בכפרא אחרים וז"ל ויאמר עשו אל יעקב
הלעיטני נא מן האדם האדם הזה. אמאי כתיב תרי זמני האדום,
אלא, בגין דכל מה דאית ביה אדום, כמה דאת אמר (בראשית כה) ויצא
הראשון אדמוני. ותבשילו אדום דכתיב מן האדום האדום הזה, וארעא
דיליה אדומה דכתיב (בראשית לב) ארצה שער שדה אדם, וגוברין דיליה
אדומין דכתיב, (בראשית לו) הוא עשו אבי אדם. ומאן דזמין לאתפרעא
כנייה אדום דכתיב (שיר השירים ה) דודי צח ואדום, ולבושיה אדום דכתיב,
(ישעיה סג) מדוע אדום ללבושך, דכתיב (ישעיה סג) מי זה בא מאדום.)

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, וְכֵן בְּלָבָן אִתְחַזֵּי הָכִי,
בְּגִין דְּהָא אִיהוּ חֲרָשָׁא הָוָה, כְּמָה
דְּכִתִּיב (בראשית ל) נַחֲשֵׁתִי וַיִּבְרַכְנִי יי בְּגִלְלָהּ,
וְאַף עַל גַּב דִּיעַקֵב אִקְרִי גְבַר שְׁלָם,
בְּגִין כִּף הָוָה שְׁלָם עִם מָאן דְּאֶצְטְרִיף
לִיהּ לְמִיּהָ עֲמִיהּ בְּרַחֲמֵי הָוָה אֲזִיל,
וְעִם מָאן דְּאֶצְטְרִיף לְמִיּהָ עֲמִיהּ בְּדִינָא
קָשָׁא וּבְעַקְמִימוֹ הָוָה אֲזִיל, בְּגִין דְּתָרִי
חוּלְקֵי הָוָה בֵּיהּ, וְעָלִיהּ כְּתִיב, (תהלים יח)

עִם חֲסִיד תִּתְחַסֵּד וְעִם עַקֵּשׁ תִּתְפַּתֵּל. עִם
חֲסִיד בְּסִטְרָא דְחֲסִיד, וְעִם עַקֵּשׁ בְּסִטְרָא דְדִינָא קָשָׁא, כְּלָא כְּדָקָא יְאוּת.

וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ מִלְכָד הַרְעַב הָרֵאשׁוֹן וְגו'.

(בראשית כו) רבי יהודה פתח ואמר, (תהלים יא)

יִי צַדִּיק יִבְחֶן וְרָשָׁע וְאוֹהֵב (ר"ת נחש) חָמָס שְׂנֵאָה נִפְשׁוּ. פְּמָה עוֹבְדוּי דְקוּדְשָׁא בְרִיף הוּא מִתְתַקְנָן, וְכָל מָה דְאִיהוּ עֵבִיד כְּלָא עַל דֵּינָא וּקְשׁוּט, פְּמָה דְכְּתִיב, (דברים לב) הַצּוֹר תָּמִים פְּעִלוּ פִי כָל דְרָכָיו מִשְׁפָּט אֶל אֲמוּנָה וְאִין עוֹל צַדִּיק וְיִשָּׁר הוּא.

הָא חֲזִי, לָא דָן קְדָשָׁא בְרִיף הוּא לְאָדָם קְדָמָא עַד דְּפָקִיד לִיה לְתוֹעֲלִתִיה, דְּלָא יִסְטִי לְבִיה וְרַעוּתִיה לְאַרְח אַחְרָא בְּגִין דְּלָא יִסְתָּאב. וְאִיהוּ לָא אִסְתָּמַר, וְעֵבֵר עַל פְּקוּדֵי דְמֵאֲרִיָה וּלְבַתֵּר כֵּן דָן לִיה דֵּינָא. (ד' קמ ע"א).

וְעַם כָּל דָּא, לָא דָן לִיה בְּדָקָא חֲזִי לִיה, וְאוּרִיף עֲמִיה רוּגְזִיה וְאַתְקִיָּים יוּמָא חַד דְּאִיהוּ אֶלְף שְׁנִין, בַּר אֵינּוֹן שְׁבַעִים שְׁנִים דְּמָסַר לִיה לְדוֹד מְלֻכָא דְלָא הָוָה לִיה מְגַרְמִיה פְּלוּם.

בְּגוֹנוּנָא דָּא, לָא דָן לִיה לְבַר נֶשׁ פְּעוֹבְדוּי בִישׁוּן דְּאִיהוּ עֵבִיד תְּדִיר, דְּאִי הָכִי לָא יְכִיל עֲלֵמָא לְאַתְקִיָּמָא, אֶלְא קְדָשָׁא בְרִיף הוּא אֲרִיף רוּגְזִיה עִם צַדִּיקָא, וְעַם רִשְׁעִיָּא יִתִּיר מְצַדִּיקָא. עִם רִשְׁעִיָּא בְּגִין דִּיתוּבוּן בְּתִיבְתָא שְׁלִימְתָא, דִּיתְקִיָּמוּן בְּהַאי עֲלֵמָא וּבְעֲלֵמָא דְאַתִּי. פְּמָה דְכְּתִיב, (יחזקאל לג) חִי אֲנִי נְאֻם יְיָ וְגו' אִם אֶחְפֹּץ וְגו' פִּי אִם בְּשׁוּב רִשְׁע מִדְרָכּוֹ וְחָיָה. וְחָיָה בְּעֲלֵמָא דִּין, וְחָיָה בְּעֲלֵמָא דְאַתִּי, וְעַל דָּא אֲוִרִיף רוּגְזִיה לּוֹן תְּדִיר. אוּ בְּגִין דִּיפּוּק מְנַהוֹן גְּזַעָא טְבָא בְּעֲלֵמָא כְּמָה דְאַפִּיק אַבְרָהָם מִתְרַח דְּאִיהוּ גְּזַעָא טְבָא, וְשָׂרְשָׁא וְחוּלְקָא טְבָא לְעֲלֵמָא.

אַבְרָם קְדָשָׁא בְרִיף הוּא מְדַקְדֵק עִם צַדִּיקָא תְּדִיר, בְּכָל עוֹבְדֵי דְאֵינּוֹן עֵבִידִין. בְּגִין

וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ מִלְכָד הַרְעַב הָרֵאשׁוֹן וְגו'. רְבִי יְהוּדָה פִּתַח וְאָמַר, (שם יא) ה' צַדִּיק יִבְחֶן וְרָשָׁע וְאוֹהֵב (ר"ת נחש) חָמָס שְׂנֵאָה נִפְשׁוּ. פְּמָה מְעֻשֵׁי הַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא מִתְתַקְנָם, וְכָל מָה שְׁהוּא עוֹשָׂה - הַכֵּל עַל הַדִּין וְהָאָמַת, בְּכַתוּב (דברים לב) הַצּוֹר תָּמִים פְּעִלוּ פִי כָל דְרָכָיו מִשְׁפָּט אֶל אֲמוּנָה וְאִין עוֹל צַדִּיק וְיִשָּׁר הוּא.

בְּא רָאָה, לָא דָן הַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא אֶת אֲדָם הָרֵאשׁוֹן עַד שְׁעוּה אֹתוֹ לְתוֹעֲלָתוֹ שְׁלָא יִסְטָה לְבוּ וּרְצוּנוֹ לְדָרְךָ אַחְרַת כְּדִי שְׁלָא יִטְמָא, וְהוּא לָא נִשְׁמַר, וְעֵבֵר עַל מְצוֹת אֲדוּנוֹ, וְאַחַר כֵּן דָן אֹתוֹ. בְּדִין.

וְעַם כָּל זֶה לָא דָן אֹתוֹ כְּרֵאוּי לוֹ, וְהָאֲרִיף עִמּוֹ אֶת רְגוּזוֹ וְהַתְקִים יוֹם אֶחָד שְׁהוּא אֶלְף שְׁנִים, פְּרַט לְאוֹתָם שְׁבַעִים שְׁנִים שְׁמָסַר לְדוֹד הַמֶּלֶךְ, שְׁלָא הָיָה לוֹ מְעַצְמוֹ כְּלוּם.

כְּמוֹ כֵּן אֵינּוֹ דָן אֶת הָאָדָם כְּמְעֻשְׂיוֹ הַרְעִים שְׁהוּא עוֹשָׂה תְּמִיד, שְׂאָם כֵּף לָא יְכוּל הַעוֹלָם לְהַתְקִים, אֶלְא הַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא מְאֲרִיף רְגוּזוֹ עִם צַדִּיקִים, וְעַם רִשְׁעִים יוֹתֵר מִהַצַּדִּיקִים. עִם הַרְשָׁעִים כְּדִי שִׁישׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, שִׁיתְקִיָּמוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, בְּכַתוּב (יחזקאל לב) חִי אֲנִי נְאֻם ה' וְגו' אִם אֶחְפֹּץ וְגו' פִּי אִם בְּשׁוּב רִשְׁע מִדְרָכּוֹ וְחָיָה. וְחָיָה בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְחָיָה בְּעוֹלָם הַבָּא. וְעַל כֵּן מְאֲרִיף לָהֶם אֶת רְגוּזוֹ תְּמִיד. אוּ כְּדִי שִׁיַּצֵּא מִקֵּם גְּזַע טוֹב בְּעוֹלָם כְּמוֹ שְׁהוּצִיא אֶת אַבְרָהָם מִתְרַח, שְׁהוּא גְזַע טוֹב וְשָׂרְשׁ וְחֵלֶק טוֹב לְעוֹלָם.

אַבְרָם הַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא מְדַקְדֵק עִם הַצַּדִּיקִים תְּמִיד בְּכָל

המעשים שהם עושים, משום שהיא יודע שלא יספו ימינה ושמאלה, ומשום כך בוחן אותם, לא בשבילו, שהרי הוא יודע את היצור וכח האמונה שלהם, אלא כדי להרים ראשם בשבילם.

כמו זה עשה לו לאברהם, שכתוב (בראשית כב) והאלהים נסה את אברהם. מה זה נסה? הרמת נס, כמו שנאמר (ישעיה סב) הרימו נס, שאו נס, הרים דגלו בכל העולם. ואף על גב שזה נתבאר, בשביל זה הקדוש ברוך הוא הרים את דגלו של אברהם בעיני כלם. זהו שכתוב נסה את אברהם. אף כך הקדוש ברוך הוא, כדי להרים את דגל הצדיקים, הוא בוחן אותם להרים את ראשם בכל העולם. צדיק יבחן, מה הטעם? אמר רבי שמעון, משום שהקדוש ברוך הוא, כשמתרצה בצדיקים, מה פתוב? (ישעיה נג) וה' חפץ דכאו החלי, ובארוהו. אבל משום שרצונו של הקדוש ברוך הוא לא מתרצה אלא בנשמה, אבל בגוף לא. שהרי הנשמה דומה לנשמה של מעלה, והגוף אינו ראוי להאחז למעלה, ואף על גב שדמות הגוף היא בסוד עליון.

וכא וראה, בזמן שהקדוש ברוך הוא מרצה מנשמת האדם להנות [להאיר] בה, הוא מפה את הגוף כדי שתשלט הנשמה, שהרי בעוד הנשמה עם הגוף, הנשמה לא יכולה לשלט. שפאשר יש רע [נשבר] לגוף, הנשמה שולטת. צדיק יבחן, מה זה צדיק יבחן? כמו שנאמר (ישעיה כח) אבן בחן. כך גם צדיק יבחן, מחזק אותו. כאבן בחן הוה שהיא פנת יקרת, כך גם צדיק יבחן.

ידע דלא יספון למינא ושמאלא, ובגין כך אבחי לון. לאו בגיניה, דהא איהו ידע יצרא ותוקפא דמהימנותא דלהון, אלא בגין לארמא רישיהון בגיניהו.

בגוונא דא, עבד ליה לאברהם, דכתיב, (בראשית כב) והאלהים נסה את אברהם.

מאי נסה, הרמת נס. כמה דאת אמר (ישעיה סב) הרימו נס, (ירמיה ד) שאו נס, ארים דגלא דיליה בכל עלמא, ואף על גב דהא אתמר, בגין דא קדשא בריך הוא ארים דגלא דאברהם בעיניהון דכלא, הדא הוא דכתיב נסה את אברהם, אוף הכי קדשא בריך הוא בגין לארמא דגלא דצדיקנא איהו בחין לון, לארמא רישיהו בכל עלמא.

צדיק יבחן, (תהלים יא) מאי טעמא, אמר רבי שמעון בגין דקדשא בריך הוא כד אתרעי בהו בצדיקנא, מה פתיב, (ישעיה נג) וי' חפץ דפאו החלי. ואוקמוה. אבל בגין דרעותא דקדשא בריך הוא, לא אתרעי אלא בנשמתא, אבל בגופא לא, דהא נשמתא איהי דמנא לנשמתא דלעילא, וגופא לאו איהו חזי לאתאחדא לעילא, ואף על גב דדיוקנא דגופא ברזא עלאה (דף קמ ע"ב) איהו.

והא חזי, בזמנא דקדשא בריך הוא אתרעי בנשמתיה דבר נש, לאתהנאה (נ"א לאתהנאה) בה, מחי לגופא בגין דתשלוט נשמתא. דהא בעוד דנשמתא עם גופא, נשמתא לא יכלא לשלטאה. דכד אתרע (נ"א אהבר) גופא, נשמתא שלטא. צדיק יבחן, מאי צדיק יבחן, כמה דאת אמר, (ישעיה כח) אבן בחן, הכי נמי צדיק יבחן, אתקיף ליה. פהאי אבן בחן, דהיא (ישעיה כח) פנת יקרת, הכי נמי צדיק יבחן.

וְרַשְׁעֵי וְאוֹהֲבֵי חֲמֵס שְׁנֵאָה נִפְשׁוּ. מָאִי שְׁנֵאָה נִפְשׁוּ,
סִלְקָא דַּעְתָּךְ דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
הוּי דְנִפְשׁוּ שְׁנֵאָה לְהוּא רַשְׁעֵי. אֲלֵא הוּא
דְּרָגָא דְכָל נִשְׁמַתִּין תְּלִינן בֵּיהּ, שְׁנֵאָה נִפְשׁוּ
דְּהוּא רַשְׁעֵי, דְּלֵא בַּעֲיָא לֵהּ כְּלָל. לֵא בַּעֲיָא
לֵהּ לֵא בַּעֲלָמָא דִּין וְלֵא בַּעֲלָמָא דְאַתִּי. וּבִגִּין
כְּךָ כְּתִיב, (תהלים יא) וְרַשְׁעֵי וְאוֹהֲבֵי חֲמֵס שְׁנֵאָה
נִפְשׁוּ, וְדָאִי. דְּבַר אַחַר שְׁנֵאָה נִפְשׁוּ, כְּמָה
דְּאַתְּ אָמַר, (עמוס ו) נִשְׁבַּע אֲדֹנָי יְהוִה בְּנִפְשׁוֹ,
וּבִגִּין כְּךָ צַדִּיק יִבְחֶן.

וְרַשְׁעֵי וְאוֹהֲבֵי חֲמֵס שְׁנֵאָה נִפְשׁוּ
 (תהלים יא). מַה זֶה שְׁנֵאָה נִפְשׁוּ?
 הַתְּעֵלָה עַל דַּעְתָּךְ שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא הוּא שֶׁנִּפְשׁוּ שׁוֹנָאֵת אֶת
 הַרַשְׁעֵי הַהוּא? אֲלֵא אוֹתָהּ דְרָגָה
 שְׁכַל הַנְּשֵׁמוֹת תְּלִיּוֹת בֵּיהּ, שְׁנֵאָה
 נִפְשׁוּ שֶׁל הַרַשְׁעֵי הַהוּא שְׁלֵא
 רוּצָה אוֹתָהּ כְּלָל, לֵא רוּצָה אוֹתָהּ
 לֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֵא בְּעוֹלָם
 הַבָּא, וּמִשׁוּם כְּךָ כְּתוּב וְרַשְׁעֵי
 וְאוֹהֲבֵי חֲמֵס שְׁנֵאָה נִפְשׁוּ, וְדָאִי.
 דְּבַר אַחַר שְׁנֵאָה נִפְשׁוּ, כְּמוֹ
 שְׁנֵאָמַר (עמוס ו) נִשְׁבַּע אֲדֹנָי יְהוִה
 בְּנִפְשׁוֹ, וּמִשׁוּם כְּךָ צַדִּיק יִבְחֶן.

הָא חֲזִי, כִּד פְּרָא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַדָּם,
פְּקִיד לִיָּה לְאוֹטְבָא לִיָּה, יְהִיב לִיָּה
חֲכֻמָּתָא, אֲסַתְּלַק בְּדַרְגוּי לְעֵילָא. כִּד נַחַת
לְתַתָּא, חֲמָא תִּיאוּבְתָא דִּיִּצְר הֲרַע וְאַתְדַּבְּק
בֵּיהּ, וְאַנְשֵׁי כָל מַה דְּאַסְתְּלַק (כ"א דאסתכל),
בִּיקְרָא עֲלָאָה דְמַרְיָה.

בַּא רָאָה, כְּשֶׁבְּרָא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא אֶת הָאָדָם, צִוָּה אוֹתוֹ
 לְהִיטִיב לוֹ. נִתְּן לוֹ חֲכֻמָּה,
 הַתְּעֵלָה בְּדַרְגָתוֹ לְמַעְלָה. כְּשֶׁיִּרְד
 לְמַטָּה, רָאָה תְּשׁוּקַת הַיִּצְר הֲרַע
 וְנִדְבַק בוֹ, וְשִׁכַח כָּל מַה
 שֶׁהַתְּעֵלָה [שֶׁהַסְתַּכַּל] בְּכַבוֹד הַעֲלִיּוֹן
 שֶׁל רַבּוֹ.

אַתָּא נַח, בְּקִדְמִיתָא כְּתִיב, (בראשית ו) נַח אִישׁ
צַדִּיק תָּמִים הָיָה, וּלְבַתֵּר נַחַת לְתַתָּא,
וְחֲמָא חֲמָרָא תְּקִיף, דְּלֵא צְלִיל, מַחַד יוֹמָא,
וְאַשְׁתִּי מְנִיָּה, וְאַשְׁתַּכַּר וְאַתְגְּלִי, כְּמָה דְכְּתִיב,
(בראשית ט) וַיִּשְׁתַּן מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְגַּל בְּתוֹךְ
אַהֲלָהּ.

בַּא נַח, בְּהַתְחִלָּה כְּתוּב (בראשית ו)
 נַח אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הָיָה, וְאַחַר
 כְּךָ יִרְד לְמַטָּה, וְרָאָה יַיִן תִּזְקַן
 שְׁלֵא צְלִיל, מִיּוֹם אֶחָד, וְשִׁתָּהּ
 מִמֶּנּוּ וְהִשְׁתַּכַּר וְהִתְגַּלָּה, כְּכַתוּב
 וַיִּשְׁתַּן מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְגַּל בְּתוֹךְ
 אַהֲלָהּ.

אַתָּא אַבְרָהָם, אֲסַתְּלַק בְּחֻמְתָּא, וְאַסְתַּכַּל
בִּיקְרָא דְמַאֲרִיָּה, לְבַתֵּר (בראשית יב) וַיְהִי
רַעֲב בְּאַרְצָן וַיִּרְד אַבְרָם מִצְרַיִמָה לְגִוּר שָׁם כִּי
כָּבֵד הָרַעֲב בְּאַרְצָן וְגו'. לְבַתֵּר מַה כְּתִיב, (בראשית
יב) וַיַּעַל אַבְרָם מִמִּצְרַיִם הוּא וְאַשְׁתּוֹ וְכָל אֲשֶׁר
לוֹ וְלוֹט עִמּוֹ הִנְגַּבְהּ, וְאַסְתְּלַק לְדַרְגֵיָּהּ
קִדְמָאָה דְהוּוּ בֵּיהּ בְּקִדְמִיתָא, וְעָאֵל בְּשָׁלָם
וְנִפְק בְּשָׁלָם.

בַּא אַבְרָהָם, הַתְּעֵלָה בְּחֻמְתָּא,
 וְהִסְתַּכַּל בְּכַבוֹד רַבּוּנוֹ. אַחַר כְּךָ
 וַיְהִי רַעֲב בְּאַרְצָן וַיִּרְד אַבְרָם
 מִצְרַיִמָה לְגִוּר שָׁם כִּי כָּבֵד הָרַעֲב
 בְּאַרְצָן וְגו'. מַה כְּתוּב אַחַר כְּךָ?
 וַיַּעַל אַבְרָם מִמִּצְרַיִם הוּא וְאַשְׁתּוֹ
 וְכָל אֲשֶׁר לוֹ וְלוֹט עִמּוֹ הִנְגַּבְהּ,
 וְהַתְּעֵלָה לְדַרְגָתוֹ הַרְאֵשׁוֹנָה
 שֶׁהִיָּתָה בוֹ בְּרֵאשׁוֹנָה, וְנִכְנַס
 בְּשָׁלוֹם וְיָצָא בְּשָׁלוֹם.

אַתָּא יִצְחָק, מַה כְּתִיב, (בראשית כו) וַיְהִי רַעֲב
בְּאַרְצָן מִלְּבַד הָרַעֲב הַרְאֵשׁוֹן וְגו'. וְאַזַּל
יִצְחָק וְאַסְתְּלַק מִתְּמָן לְבַתֵּר בְּשָׁלָם. וְכִלְהוּ

בַּא יִצְחָק, מַה כְּתוּב? וַיְהִי רַעֲב
 בְּאַרְצָן מִלְּבַד הָרַעֲב הַרְאֵשׁוֹן וְגו',
 וְהִלָּף יִצְחָק וְהַתְּעֵלָה מִשָּׁם אַחַר
 כְּךָ בְּשָׁלוֹם. וְאַת כָּל הַצְדִּיקִים
 בּוֹחֵן הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּדִי

להרים את ראשם בעולם הזה
ובעולם הבא.
מדרש הנעלם

וא"ל תולדת יצחק בן אברהם
אברהם הוליד את יצחק. רבי
יצחק פתח, הדודאים נתנו ריח
וגו'. שנו רבותינו, לעתיד לבא
הקדוש ברוך הוא מתייהב את
המתים וינער אותם מעפרם
שלא יהיו בנין עפר כמות שהיו
בתחלה שנבראו מעפר ממש,
דבר שאינו מתקיים. זהו שכתוב
(בראשית ב) וייצר ה' אלהים את
האדם עפר מן האדמה.

ובאותה שעה יתנערו מעפר
מאותו הבנין, וינעמדו בבנין
מקים להיות להם קיום. זהו
שכתוב (ישעיה נב) התנערי מעפר
קומי שבי ירושלים. יתקיימו
בקיים, ויעלו מפתח לארץ,
ויקבלו נשמתם בארץ ישראל.
באותה שעה יציף הקדוש ברוך
הוא כל מיני ריחות שבגן עדן
עליהם. זהו שכתוב הדודאים
נתנו ריח.

אמר רבי יצחק, אל תקרא
הדודאים אלא הדודים. זהו
הגוף והנשמה שהם דודים
ורעים זה עם זה. רב נחמן אמר
הדודאים ממש. מה הדודאים
מולידים אהבה בעולם, אף הם
מולידים אהבה בעולם. ומה זה
נתנו ריח? כשרון מעשיהם,
לדעת ולהפיר את בוראם.

ועל פתחינו - אלו פתחי שמים
שהם פתוחים להוריד נשמות
לפגרים. כל מגדים - אלו
הנשמות. חדשים גם ישנים -
אותם שיצאו נשמתם מהיום
כמה שנים ואותם שיצאו
נשמתם מימים מועטים וזכו
בכשרון מעשיהם להפגס בעולם
הבא, כלם עתידים לירד בבת אחת להפגס בגופות המוכנים להם.

צדיקניא, בלהו בחיין לון קדשא בריהו הוא,
בגין לארמא רישויהו בעלמא דין ובעלמא
דאתי.

מדרש הנעלם

וא"ל תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את
יצחק. (בראשית כה) רבי יצחק פתח, (שיר השירים ז)

הדודאים נתנו ריח וגו'. תנו רבנן, לעתיד לבא הקדוש
ברוך הוא מתייהב את המתים וינער אותם מעפרם, שלא
יהיו בנין עפר כמות שהיו בתחלה שנבראו מעפר ממש,
דבר שאינו מתקיים, ה"א הוא דכתיב (בראשית ב) וייצר ה'
אלהים את האדם עפר מן האדמה.

ובאותה שעה יתנערו מעפר מאותו הבנין, וינעמדו
בבנין מקים להיות להם קיומא, ה"א הוא
דכתיב, (ישעיה נב) התנערי מעפר קומי שבי ירושלים,
יתקיימו בקיומא. ויעלו מפתח לארץ ויקבלו נשמתם
בארץ ישראל. באותה שעה יציף (נ"א ישיב) קדשא בריהו
הוא כל מיני ריחין שבגן עדן עליהם, ה"א הוא דכתיב
(שיר השירים ז) הדודאים נתנו ריח.

אמר רבי יצחק, אל תקרי הדודאים אלא הדודים, זהו
הגוף והנשמה שהם דודים ורעים זה עם זה. רב
נחמן אמר, דודאים ממש. מה הדודאים מולידים
אהבה בעולם, אף הם מולידים אהבה בעולם. ומאי
נתנו ריח, כשרון מעשיהם לדעת ולהפיר לבוראם.

ועל פתחינו, (שיר השירים ז) אלו פתחי שמים
פתוחים להוריד נשמות לפגרים. כל מגדים, אלו
הנשמות. (שיר השירים ז) חדשים גם ישנים, אותם שיצאו
נשמתם מהיום כמה שנים, ואותם שיצאו נשמתם
מימים מועטים, וזכו בכשרון מעשיהם להפגס בעולם
הבא, כלם עתידים לירד בבת אחת להפגס בגופות
המוכנים להם.

הבא, כלם עתידים לירד בבת אחת להפגס בגופות המוכנים להם.

אָמַר רבי אַחא בר יעקב, בת קול יוצאת ואומרת, חֲדָשִׁים גַּם יִשְׁנִים דּוּדֵי צְפַנְתִּי לָךְ. צְפַנְתִּי אוֹתָם בְּאוֹתָם הַעוֹלָמוֹת. לָךְ, בְּשִׁבְלֶיךָ, בְּשִׁבְלֵי שְׂאֵתָה גּוֹף קָדוֹשׁ וְנָקִי. דְּבַר אַחַר הַדּוּדָאִים (נִתְּנוּ רִיחַ) אֱלוֹ מְלֹאכֵי שְׁלוֹם. נִתְּנוּ רִיחַ, אֱלוֹ הַנְּשָׁמוֹת שֶׁהֵם רִיחַ הַעוֹלָם. נִתְּנוּ, שִׁבְקוּ כְּמָה דַּאֲתָ אָמַר, (במדבר כא) וְלֹא נָתַן סִיחוֹן אֶת יִשְׂרָאֵל.

הִתְאַנָּא אָמַר רבי יהודה, שְׁלֹשׁ פְּתוֹת שֶׁל מְלֹאכֵי הַשָּׁרֵת הוֹלְכִים בְּכָל חֲדָשׁ וּבְכָל שַׁבָּת לְלוּוֹת לְנִשְׁמָה עַד מְקוֹם מַעְלָתָהּ. וּבִמְאֵן נוֹקִים עַל פְּתַחֲנוּ כָּל מְגִדִים. אָמַר רבי יהודה, אֱלוֹ הֵן הַגּוֹפּוֹת שֶׁהֵם עוֹמְדִים בְּפִתְחֵי קַבְרוֹת לְקַבֵּל נִשְׁמָתָן. וְדוּמָ"ה נִתַּן פֶּתַח אֶת דַּחְשְׁבָּנָא וְהוּא מְכַרְיָ וְאוֹמַר, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חֲדָשִׁים גַּם יִשְׁנִים, אוֹתָם שְׁנֹקְבָרוּ מִמְּכָה יָמִים וְאוֹתָם שְׁנֹקְבָרוּ מִזְּמַן מוֹעֵט, כָּלֵם צְפַנְתִּי לָךְ לְמִיפְקֵי לְהוֹ בַּחוּשְׁבָּנָא.

אָמַר רב יהודה אָמַר רב, עֲתִיד הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְשַׁמֵּחַ בְּאוֹתוֹ זְמַן עִם הַצְּדִיקִים, לְהַשְׁרֹת שְׂכִינָתוֹ עִמָּהֶם וְהַפֵּל יִשְׁמַחוּ בְּאוֹתָהּ שְׂמִיחָה, הִדָּא הוּא דְכַתִּיב, (תהלים קד) יִשְׂמַח יי בְּמַעֲשָׂיו. אָמַר רבי יהודה, עֲתִידִים הַצְּדִיקִים בְּאוֹתוֹ זְמַן, לְבָרָא עוֹלָמוֹת וּלְהַחֲיוֹת מֵתִים.

אָמַר לוי רבי יוסי, וְהַתֵּנן (קהלת א) אֵין כָּל חֲדָשׁ פַּתַּח הַשְּׁמַשׁ. אָמַר ליה רבי יהודה, תָּא שְׂמַע, בְּעוֹד שְׁהַרְשָׁעִים בְּעוֹלָם וְיִרְבוּ, כָּל הַעוֹלָם אֵינוֹ בְּקִיּוּם, וּכְשֶׁהַצְּדִיקִים בְּעוֹלָם אֲזִי הַעוֹלָם מִתְקַיֵּים. וְעֲתִידִים לְהַחֲיוֹת מֵתִים כְּדַקְאֲמַרְנָן, (זכריה ח) עוֹד יִשְׁבוּ זְקֵנִים וְזִקְנוֹת בְּרַחֲבוֹת יְרוּשָׁלַם וְאִישׁ מִשְׁעַנְתּוֹ בְּיָדוֹ מְרוֹב יָמִים, כְּדַכְּתִיב לְעִיל.

בְּאוֹתוֹ זְמַן, יִשְׁמַח ה' בְּמַעֲשָׂיו. אָמַר רבי יהודה אָמַר רבי יוסי, וְהַתֵּנן (קהלת א) אֵין כָּל חֲדָשׁ פַּתַּח הַשְּׁמַשׁ. אָמַר ליה רבי יהודה, תָּא שְׂמַע, בְּעוֹד שְׁהַרְשָׁעִים בְּעוֹלָם וְיִרְבוּ, כָּל הַעוֹלָם אֵינוֹ בְּקִיּוּם, וּכְשֶׁהַצְּדִיקִים בְּעוֹלָם אֲזִי הַעוֹלָם מִתְקַיֵּים. וְעֲתִידִים לְהַחֲיוֹת מֵתִים כְּדַקְאֲמַרְנָן, (זכריה ח) עוֹד יִשְׁבוּ זְקֵנִים וְזִקְנוֹת בְּרַחֲבוֹת יְרוּשָׁלַם וְאִישׁ מִשְׁעַנְתּוֹ בְּיָדוֹ מְרוֹב יָמִים, כְּדַכְּתִיב לְעִיל.

אָמַר לוי רבי יוסי, וְהַתֵּנן (קהלת א) אֵין כָּל חֲדָשׁ פַּתַּח הַשְּׁמַשׁ. אָמַר ליה רבי יהודה, תָּא שְׂמַע, בְּעוֹד שְׁהַרְשָׁעִים בְּעוֹלָם וְיִרְבוּ, כָּל הַעוֹלָם אֵינוֹ בְּקִיּוּם, וּכְשֶׁהַצְּדִיקִים בְּעוֹלָם אֲזִי הַעוֹלָם מִתְקַיֵּים. וְעֲתִידִים לְהַחֲיוֹת מֵתִים כְּדַקְאֲמַרְנָן, (זכריה ח) עוֹד יִשְׁבוּ זְקֵנִים וְזִקְנוֹת בְּרַחֲבוֹת יְרוּשָׁלַם וְאִישׁ מִשְׁעַנְתּוֹ בְּיָדוֹ מְרוֹב יָמִים, כְּדַכְּתִיב לְעִיל.

הַעוֹלָם מִתְקַיֵּים. וְעֲתִידִים לְהַחֲיוֹת מֵתִים כְּמוֹ שְׂאֲמַרְנוּ, (זכריה ח) עוֹד יִשְׁבוּ זְקֵנִים וְזִקְנוֹת בְּרַחֲבוֹת יְרוּשָׁלַם וְאִישׁ מִשְׁעַנְתּוֹ בְּיָדוֹ מְרוֹב יָמִים, כְּמוֹ שְׂכַתוּב לְמַעְלָה. בְּאוֹתוֹ זְמַן יִשְׁמַח ה' בְּמַעֲשָׂיו, בְּיוֹם שֶׁיִּשְׂמַח הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמַעֲשָׂיו, עֲתִידִים הַצְּדִיקִים לְהַפִּיר אוֹתוֹ בְּלִבָּם, וְאֵז תִּרְבֶּה הַהִשְׁפָּלָה בְּלִבָּם כְּפֹאֵל רְאוּ אוֹתוֹ בְּעֵינַי.

הַעוֹלָם מִתְקַיֵּים. וְעֲתִידִים לְהַחֲיוֹת מֵתִים כְּמוֹ שְׂאֲמַרְנוּ, (זכריה ח) עוֹד יִשְׁבוּ זְקֵנִים וְזִקְנוֹת בְּרַחֲבוֹת יְרוּשָׁלַם וְאִישׁ מִשְׁעַנְתּוֹ בְּיָדוֹ מְרוֹב יָמִים, כְּמוֹ שְׂכַתוּב לְמַעְלָה. בְּאוֹתוֹ זְמַן יִשְׁמַח ה' בְּמַעֲשָׂיו, בְּיוֹם שֶׁיִּשְׂמַח הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמַעֲשָׂיו, עֲתִידִים הַצְּדִיקִים לְהַפִּיר אוֹתוֹ בְּלִבָּם, וְאֵז תִּרְבֶּה הַהִשְׁפָּלָה בְּלִבָּם כְּפֹאֵל רְאוּ אוֹתוֹ בְּעֵינַי.

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראוי. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימוש מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. פי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק פי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיד מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנֵן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הֲדִין וְדִי כְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֲנָא וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרִי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיִּשְׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוֹל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הֲדִין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וַיְחוּם וַיְחַמּוֹל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירָהוּ בְּצַל כַּנְפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידָהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֶה אֱלֹו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵק מִפְּנִינִים מְכַרְהָ: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מְעֻשִׂיָּהּ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוֹל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הֲדִין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוֹל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֶה אֱלִיָּהּ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

The Power of One Jew: An Accurate Calculation of the Merit of Studying Zohar Made by a Jew who took it upon himself to study Zohar one hour every day

For your information!! – It is written in the sefer Kisse – Melech Tikunei Zohar, 43: "Since the great benefits of studying wisdom and truth are well known... it should also be known how great the obligation is, and the how great the reward for one who studies Kabbalah, for through the study of Sefer HaZohar one builds worlds, and if a person is able to learn and understand the meaning of even one sentence or section, **he will have made a tikkun in one hour, in the world Above, on a level he could not have achieved if he had studied pshat for entire year.**

One hour of studying Zohar a day is equal to:

3540 hours a year (10 hours a day of an avreich learning Shas, 354 days a year) for the duration of 50 years, a single Jew will put on the scale: **172,500 hours of Torah.**

Over the course of 11 generations, assuming that each family has an average of 5 children ^{*} then in the 11th generation, there will be the astronomical number of: 48,828,125 people.

The total number of hours spent learning Torah:

84,228,515,625,000 hours,

which is to say, approximately 84,000 billion hours of Torah.

(48,828,125 multiplied by 172,500)

And all the great merit earned through the efforts of a single Jew, who decided to take upon the task of studying Zohar, with his descendants following his lead.

*the formula used to calculate the number of descendants through the last generation:

1 .5	5	5 .5	3,125	9 .5	1,953,125
2 .5	25	6 .5	15,625	10 .5	9,765,625
3 .5	125	7 .5	78,125	11	48,828,125
4 .5	625	8 .5	390,625		